ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ 378 Τιμᾶται λεπτὰ 10 ΠΕΜΠΤΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1882

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40**, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10**.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν**, *Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ

Τὸ ἀνένδοτον ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐπιθυμοῦν νὰ καταστρέψῃ ριζικῶς τὴν πεπαλαιωμένην ἐκείνην συναλλαγὴν τοῦ Κουμουνδούρου ὅστις μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ ἀκηδίας οὐδὲ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τῆς συναλλαγῆς ἐκανόνιζεν, οὐδὲ τὰς ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεις τῶν συναλλασσομένων, ἀφίνων εἰς ἀνωμαλίαν τοιουτοτρόπως τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους, ἀπεφάσισε νὰ συντάξῃ κατ' αὐτὰς συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μετὰ τῶν βουλευτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐννοοῦν νὰ μείνουν σταθεροὶ εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος. Τοιουτοτρόπως ἐλπίζεται ὅτι θὰ προληφθῶσι πλέον αἱ παλινωδίαι καὶ αἱ ἀπὸ τοῦ κόμματος ἀποσκιρτήσεις βουλευτῶν, ὡς αἱ τῶν ἀσυνειδήτων Ἀντωνοπούλου, Χατζοπούλου, Μεσηνέζη, Κοντογούρη κλπ. κλπ. καὶ θὰ κατασταλῇ ἡ αὐθάδεια ἐκείνων, οἵτινες τολμῶσι νὰ ἐξετάσωσιν τί εἶπεν ἄλλοτε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν προγραμμάτων. Πρὸ πάντων δὲ θὰ κανονισθῶσιν ἅπαξ διὰ παντὸς τὰ τῆς προτύπου ἑλληνικῆς διοικήσεως. Ἐδόθη ὡς ἠκούσαμεν καὶ σχέδιον συμβολαίου εἰς τὸν συμβολαιογράφον Κ. Γρυπάρην ἔχον κατὰ τὸ περιεχόμενον ὡς ἑξῆς:

«Ἐνεφανίσθησαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ κ. Τρικούπης ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τῆς συναλλαγῆς κόμματος καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Κύριοι..... βουλευταὶ καὶ συνωμολόγησαν τὰ ἑξῆς. Ὁ μὲν Κ. Τρικούπης ὑπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἰδιότητά του οἰκειοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως παραχωρεῖ πρὸς τοὺς ἄνω μνημονευθέντας βουλευτὰς τὰ ἑξῆς: α. Πρὸς ἅπαντας μὲν γενικῶς καὶ ἕνα ἕκαστον ἁπάσας τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἑκάστου δημοσίας θέσεις, ἀπαγορευομένου αὐστηρῶς τοῦ νὰ διορισθῇ ὑπάλληλος εἰς τινα ἐπαρχίαν, κατ' ἀπαίτησιν βουλευτοῦ ἐξ ἄλλης ἐπαρχίας, ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου βουλευτοῦ, ἀποδεικνυομένης ἐγγράφως διὰ τῆς ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ διορίζοντος βουλευτοῦ λέξεως «Δέχομαι». Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ ἀποδεχόμενος βουλευτὴς δικαιοῦται νὰ πέμψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ διορίζοντος, ἰσοδυνάμου θέσεως ὑπάλληλον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλείονες τοῦ ἑνὸς βουλευταὶ ἐκ τῆς ἰδίας ἐπαρχίας εἰσὶν ὑπουργικοί, γίνεται διανομή, τὰ καθέκαστα τῆς ὁποίας ὡς πρὸς τὴν διατίμησιν ἑκάστης θέσεως καὶ τὸν κανονισμὸν ἐν γένει τῶν μερίδων κανονισθήσονται δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν. β'. Πρὸς ἕκαστον δὲ τῶν ἄνω μνημονευθέντων τὰ ἑξῆς. Ἤτοι πρὸς μὲν τὸν Κύριον κ. Ἐν προξενεῖον, τέσσαρας Ἐπάρχους, τρεῖς Ἐφόρους, πέντε τελωνοφύλακας καὶ ἕνα δικαστικὸν κλητῆρα, πρὸς δὲ τὸν κύριον.... Ἕνα σταθμάρχην καὶ τὴν ἐκφρενδόνισιν τοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἐπαρχίας του Ἐφόρου εἰς τὸ προσδιορισθησόμενον ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ μέρους, εἰς τὸν κύριον.... (ἐνταῦθα καταγράφονται λεπτομερῶς τὰ τῆς μερίδος ἑκάστου βουλευτοῦ καὶ ἐν γένει κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ). Γίνεται δὲ δῆλον ὅτι πᾶσα οἱαδήδήποτε σύστασις βουλευτοῦ λογίζεται ὡς ἀπέναντι τοῦ παρόντος συμβολαίου γινομένη καὶ καταγραφομένη εἰς ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ἐκπίπτεται ἐκ τῆς μερίδος του ἅμα πραγματοποιηθῇ.

Αἱ μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τοὺς βουλευτὰς παραχωρουμένων θέσεων ὑπολειπόμεναι θέσεις, ὡς καὶ αἱ διὰ τῶν νεωτέρων νόμων δημιουργούμεναι ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συγγενεῖς κουμπάρους κομματάρχας καὶ ψηφοφόρους τῶν κυρίων Ὑπουργῶν.

Οἱ Συμβαλλόμενοι βουλευταὶ ἀντὶ τῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδέχωνται ἀσυζήτητεὶ πᾶν μέτρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ πᾶν νομοσχέδιον ἀνεξελέγκτως καὶ ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν ἰδέαν ἐκφρασθεῖσαν προηγουμένως ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος ἐπιτρεπομένου νὰ ψηφοφορῶσιν ἀντιθέτως πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀρχηγοῦ μόνον, ὅταν οὗτος ἐκφράσῃ ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι δηλόνει μόνον τὴν ἀτομικήν του γνώμην ὡς λόγου χάριν ἐπὶ τοῦ περὶ τοῦ βουλευτοῦ Διαλέτη ζητήματος. Οὐδεμία τροποποίησις ἐπιτρέπεται εἰς οὐδὲν νομοσχέδιον, εἰμὴ ἐὰν γείνῃ ὑπὸ ὑπουργοῦ ἢ ὑπὸ τῶν

ἐπὶ τούτῳ ὁρισθησομένων βουλευτῶν. Ἐπίσης οὐδεμία ἐπερώτησις ἐπιτρέπεται εἰμὴ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος. Ὅσοι τῶν συμβαλλομένων βουλευτῶν ἐπιθυμῶσι νὰ λάβωσί τι πλειότερον τῆς ὁρισθείσης ἀνωτέρω μερίδος ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπευφημῶσιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅταν μάλιστα ἐντόνως ἐκφράζεται οἱαδήποτε ἰδέα, ἰδίως δὲ νὰ διακόπτωσιν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ νὰ δυσφημῶσιν ὅπου ἂν ἴστανται πάντα ἀντίθετον.

Οἱ Ὑπουργοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μένωσιν ἐν τοῖς ὑπουργείοις ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτὸς ἀκροώμενοι τῶν συσπάσεων τῶν βουλευτῶν καὶ παραλαμβάνοντες σημειώσεις, ἀφίνοντες πρὸς τοῦτο πάσας τὰς ἄλλας ἐργασίας καὶ ἰδίως τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια καὶ ἀναθέτοντες τὰ τοιαῦτα εἰς ἐπὶ τούτῳ γραφεῖς.

Πᾶσα ἀθέτησις τῶν ἄνω συμπερωνημένων συνεπάγεται κατὰ τοῦ ἀθετήσαντος βουλευτοῦ ποινικὴν ῥήτραν δραχμῶν χιλίων πληρωτέων πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν κ. Καλλιγᾶν κατὰ τὴν νέαν νομισματικὴν μονάδα καὶ τὴν διὰ παντὸς μέσου καταδίωξιν αὐτοῦ κηρυττομένου μετὰ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του ἐκτὸς τοῦ νόμου (hors la loi).

Ἀγνοοῦμεν ἂν ὑπέγραψε μέχρι τοῦδε κανεὶς τῶν βουλευτῶν τὸ ἀνωτέρω συμβόλαιον ἀμβλωποῦσι φαίνεται πρὸς τὴν ἐκ τοιαύτης συμβάσεως τακτοποίησιν τῆς ἐν γένει διοικήσεως.

Διὰ τὴν ἀντιγραφήν,

Κρῖ-Κρῖ.

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΑ

XV

Οἱ αὐτοφρούρητοι

[Συνέχεια σημειώσεων Ἀλ. Λεονάρδου, περὶ Μαυροβουνίου (*)]

Διαπρεπὴς ἐν Ἀθήναις δέσποινα, καταναλίσκουσα τὰς στιγμὰς τοῦ βίου της εἰς ἀγοθοεργίας καὶ τακτικὴ τῶν πτωχῶν μου «Μαυροβουνιωτικῶν» ἀναγνώστρια, μὲ ἠρώτησε κατ' αὐτὰς διατί δὲν ἔγραψά τι μέχρι τοῦδε καὶ περὶ τοῦ ἐν Κετίνῃ *Σωφρονιστηρίου*, κηδομένη ἡ ἀξιοσέβαστος δέσποινα καὶ περὶ ἐκείνων ἀκόμη τῶν ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ Μαυροβουνίου εὑρισκομένων ἀτυχῶν μελῶν τῆς κοινωνίας.

Περὶ τοῦ *Σωφρονιστηρίου* Κετίνης εἶχον γράψει πολλὰ ἐν κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ «ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μαυροβουνίου.» Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰσέτι δὲν ἐδημοσιεύθη, ἀποσπῶ σήμερον ἐξ ἐκείνου τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς φιλανθρώπου Κυρίας, ἐλπίζων νὰ εὕρωσι ταῦτα χῶρον ἐν ταῖς στήλαις τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ἂν ὁ φίλος διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Βλάσιος Γαβριλίδης, ἕνεκα σπουδαιοτέρας πρὸς δημοσίευσιν ὕλης, δὲν ἀνακράξει «στενά μοι πάντοθεν, φίλε ἀναχωρητά» καὶ θέσῃ αὐτὰ εἰς τὸ ἀρχεῖον του.

Ἡ Tamnitsa, ἢ τὸ *Σωφρονιστήριον*, κεῖται ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Κετίνης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ νέοις ἡγεμονικοῖς ἀνακτόροις. Εἶναι δὲ ἰσόγαιον λιθόκτιστον τετραγωνικὸν κτίριον, ἔχον ἐν ὅλῳ μῆκος καὶ πλάτος 50 ὡς ἔγγιστα μέτρων. Τὰ ἐν τῇ μονοδικῇ ταύτῃ ἐν Μαυροβουνίῳ φυλακῇ κελλία εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν 10 καὶ ἔχουσιν ἓν μὲν σιδηρόφρακτον παράθυρον ἐπὶ δημοσίου δρόμου, ἕτερον δ' ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ σωφρονιστηρίου. Ἐν ἑκάστῳ τῶν 10 αὐτῶν κελλίων, τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἀρκούντως εὐρύχωρα, διαιτῶνται 6 μέχρι τὸ πολὺ 8 κατάδικοι.

Τὰ κελλία καὶ ἡ αὐλὴ τῆς φυλακῆς εἰσὶν *ὅσον τὸ ἐφικτὸν* καθαρά, ὡς καὶ οἱ φυλακισμένοι οἵτινες πλύνονται δίς τῆς ἡμέρας· καὶ ἐν αὐτῇ τῇ φυλακῇ φέρουσιν οὗτοι τὴν ἐθνικήν αὐτῶν ἐνδυμασίαν. Πάντες δ' εἰσὶν ὑγιεστατοι, εὔρωστοι καὶ ζωηροί, χάρις εἰς τὴν καθημερινὴν αὐτῶν ἐργασίαν.

Τοὺς καταδίκους ἀσχολεῖ καθημερινῶς ἡ Μαυροβουνιωτικὴ κυβέρνησις εἰς δημόσια ἔργα, εἰς τὴν ὁδοποιΐαν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς μικρᾶς πρωτευούσης καὶ τῶν προαστείων αὐτῆς, δίδουσα, εἰς πάντα κατάδικον κατὰ μὲν τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἡμερομίσθιον λεπτῶν 75, κατὰ δὲ τὰς ἑορτασίμους τοιαύτας, καὶ τὰς Κυριακάς, μόνα λεπτὰ 62 1/2. Διὰ τοῦ ἡμερομισθίου τούτου προμηθεύεται ἕκαστος ἐξ αὐτῶν τὰ τῆς τροφῆς καὶ τὸν καπνόν του. Τοὺς ἀπορωτέρους τῶν καταδίκων ἐνδύει ἡ κυβέρνησις. Κατὰ πάσας δὲ τὰς μεγάλας ἑορτὰς ἀποστέλλονται αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἀμνοί, ἄρτος, ῥακί, καπνὸς καὶ οἶνος. Τοὺς ἀσθενοῦντας, ἢ καὶ ὀλίγον ἀδιαθετοῦντας τῶν καταδίκων, εἰσάγουσιν ἀμέσως εἰς τὸ ἡγεμονικὸν νοσοκομεῖον, ἔνθα τυγχάνουσιν ἐπιμελεστάτης περιποιήσεως.

Εἰς τὴν Μ.Δ. πτέρυγα τοῦ *Σωφρονιστηρίου* εὑρίσκεται φυλακὴ τοῦ *ὡραίου φύλου*, οὐδόλως συγκοινωνοῦσα πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν. Ἡ φυλακὴ ὅμως τῶν γυναικῶν δὲν ἔχει αὐλήν, διότι καὶ αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τῶν 5 γυναικείων κελλίων δίδουσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Καὶ αὐτοῦ ἀκόμη προνόμια αἱ γυναῖκες!

Τὸ *Σωφρονιστήριον* ἐπεσκέρθην ἡμέρα ἑορτῆς, ἄνευ εἰδικῆς τινος ἀδείας, διότι ἡ μοναδικὴ θύρα αὐτοῦ μένει *ὀρθάνοικτη* ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἀκωλύτως ἐν αὐτῷ. Φρουροὶ ἔξωθεν ἢ ἔσωθεν τῆς φυλακῆς δὲν ὑπάρχουν. Οἱ φυλακισμένοι εἰσὶν **αὐτοφρούρητοι** καὶ τὴν κλεῖδα τῆς θύρας τοῦ σωφρονιστηρίου κρατεῖ ὁ μᾶλλον ἐλαφρόποινος κατάδικος (!) Αὐτὸς καὶ μόνος ἐκπληροῖ χρέη *δεσμοφύλακος*.

Εἰς τὰς θύρας τῶν 10 κελλίων οὔτε κλεῖθρα δὲν ὑπάρχουσι, οὔτε φόβος περὶ δραπετεύσεως τῶν καταδίκων ὑπάρχει, διότι οὗτοι γνωρίζουσι καλῶς ὅτι ἄν, δραπετεύοντες, καταφύγωσιν εἴς τι χωρίον τοῦ Μαυροβουνίου, ἢ ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ ἢ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους, θὰ συλληφθῶσι πάραυτα καὶ θὰ σταλῶσι δεδεμένοι εἰς Κετίνην, ὅπου, πλὴν τῆς διπλασιάσεως τῆς ποινῆς των, τοὺς ἀναμένει καὶ ὁ δημοσία ῥαβδισμός, ὃν πᾶς Μαυροβούνιος ἀποφεύγει ὡς τὴν μεγαλητέραν ἀτίμωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Πολλάκις πολλοὶ καταδικασθέντες εἰς τὸν δημοσίᾳ ῥαβδισμὸν ἐπροτίμησαν ν' αὐτοκτονήσωσι, παρὰ νὰ ὑποστῶσι τὴν μεγάλην αὐτὴν καταισχύνην. Αἰσχρὸν ἐπίσης θεωροῦν, τὸ νὰ καταφύγωσιν, ὡς δραπέται ἐκ τῆς φυλακῆς, ἐπὶ τοῦ ἀλβανικοῦ ἐδάφους. Ἡμέραν τινὰ ὡμίλουν μετὰ καταδίκου ἐργαζομένου μόνου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Ῥιέκας. Δὲν σὲ ἦλθε ποτὲ εἰς τὸν νοῦν, τὸν ἠρώτησα, νὰ δραπετεύσῃς;

— Αὐτό, μοὶ ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως, δὲν εἶναι *παλληκαρίσιο* πρᾶγμα. Ὅταν ἔκαμα, ἐκεῖνο 'ποῦ ἔκαμα, ἤξευρα 'πῶμ' ἐπερίμενε 6 χρόνια φυλακή. Αἴ! τὰ 4 'πέρασαν, δόξα τῷ Θεῷ, μοῦ μένουν ἀκόμα δύό, θ' ἀπεράσουν κι' αὐτὰ καὶ θὰ ζωθῶ πάλιν τ' ἄρματά μου!

Ὅτε ἐπεσκέρθην τὸ *Σωφρονιστήριον*, εὑρίσκοντο ἐν αὐτῷ 66 κατάδικοι, ὧν ὁ νεώτερος ἦγε τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ὁ γηραιότερος τὸ τεσσαρακοστόν. Εὐθὺς ὡς εἰσῆλθον ἐκεῖ, πάντες οἱ φυλακισμένοι ἐξῆλθον τῶν κελλίων αὐτῶν, ἐν οἷς ἐπρογευματίζον, καὶ χαιρετίσαντές με μὲ περιεκύκλωσαν κρατοῦντες ἀνὰ χεῖρας τὸ κάλυμμά των. Τοῖς εἶπον νὰ καλυφθῶσιν, ἀλλ' ἠρνήθησαν νὰ τὸ πράξωσιν, ἀκολουθοῦντες τὸ ἔθιμόν των. Μοὶ προσέφερον μετὰ πολλῆς εὐγενείας τρίπουν κάθισμα, οἶνον, ὃν ἔπιον, καὶ σιγάρον ὅπερ ἐκάπνισα· ἠγνόουν οἱ δυστυχεῖς τίνι τρόπῳ νὰ μοὶ ἐκδηλώσωσι τὴν συγκίνησιν καὶ εὐχαρίστησίν των, διὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου.

— Καλῶς ὁρίσατε, κύριε, ἀνέκραξεν εἷς τῶν καταδίκων Ἑλληνιστί, εὐθὺς ὡς μ' εἶδεν εἰσελθόντα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

— Ἀ! βλέπω ὅτι ὁμιλεῖς τὴν γλῶσσάν μου, τῷ ἀπεκρίθην. Καὶ ποῦ τὴν ἔμαθες;

— Σ' τὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου ἤμουν περιβολάρης ς' Ἑλληνικὰ 'σπήτια.

— Καὶ διατί εὑρίσκεσαι τώρα ἐδῶ μέσα;

— Ἀ, τίποτε, γειὰ ἕνα *μικρὸ* φόνο, μοὶ ἀπεκρίθη ἀφελέστατα.

— Καὶ οἱ σύντροφοί σου εἶναι καταδικασμένοι εἰς πολλῶν ἐτῶν φυλάκισιν;

— Μικροδουλιεαῖς ποιὸς ἕνα, ποιὸς δύο, τρία, πέντε καὶ 10 χρόνια. Ἕνας μονάχα θὰ γεράσῃ ἐδῶ μέσα.

Ἀπέρυγα τοῦ νὰ τὸν ἐρωτήσω περὶ τοῦ λόγου τῆς καταδίκης αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν συντρόφων του, διότι τοῦτο δυσαρεστεῖ τοὺς φυλακισμένους.

(*) Ὅρα ἀριθ. 25,60,74,88,97,106,146,159,165,207,209,244 τοῦ ἔτους 1884 καὶ ἀριθ. 3 ε.ε. τῆς Ἐφημερίδος—ἀριθ. 276 ε.ε. Μὴ Χάνεσαι, Ποικίλην Στοὰν τοῦ 1882 καὶ 1883 καὶ Ἀνατολικὸν Ἡμερολόγιον.

— Βλέπω, τῷ εἶπον, ὅτι ὅλοι εἶσθε ὑγιέστατοι, εὔρωστοι καὶ ζωηροὶ, ἐδῶ μέσα.

— Ἀμ γιατὶ ὄχι, μ' ἀπεκρίθη ὑψώσας τὸ κάλυμμά του, ὁ *Γοσποδάρ* (ἡγεμὼν) ἔκτισε τὴ φυλακὴ 'ς τὸν πλειὸ καθαρὸν ἀέρα τῆς Κετίνης γιὰ νὰ μὴν ἀρρωστοῦμε.

Καὶ τῳόντι, εὐαερωτέρα καὶ ὑγιεινοτέρα θέσις ἐκείνης, πρὸς ἀνέγερσιν σωφρονιστηρίου, ἀδύνατον ἦν νὰ εὑρεθῇ ἐν Κετίνῃ. Ἀνεμνήσθην τότε τοῦ φοβεροῦ *Μεδρεσὲ* καὶ τῶν λοιπῶν φυλακῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅκτειρα ἐκ νέου τὴν τύχην τῶν ἐν δυνεκεῖ ἀεργίᾳ διαιτωμένων ἐν τῇ μεμολυσμένῃ ἀτμοσφαίρᾳ τῆς φυλακῆς ἐκείνης τόσων δυστυχῶν πλασμάτων.

Ἐν τῷ *Σωφρονιστηρίῳ* ἔμεινα ἐπὶ ἡμίσειαν ὡς ἔγγιστα ὥραν, συνδιαλεγόμενος μετὰ τῶν ὑποδίκων, διὰ τοῦ γνωρίζοντος τὴν γλῶσσάν μας συντρόφου των καὶ ἀπκύθυνον αὐτοῖς διαφόρους ἐρωτήσεις, εἰς τὰς ὁποίας παραδόξως πως καὶ ὡς συνεννοήσεως μοὶ ἐδίδον συγχρόνως ὅλοι τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν γογγύζει, κατὰ τῆς ἐνεστώσης θέσεώς του· πάντες ἀναγνωρίζουσι τὸ σφάλμα ἢ τὸ ἔγκλημά των καὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι δικαίως εἰσὶ τιμωρημένοι. Τοὺς ἠρώτησα ἂν ἐκπληρῶσι τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά των καὶ μοὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἐνίοτε τοὺς ἐπισκέπτεται ὁ ἱερεὺς τοῦ μοναστηρίου. Τινὲς ἐξ αὐτῶν μοὶ παρεπονέθησαν, ὅτι δὲν εἶχόν τι πρὸς ἀνάγνωσιν, ἐνῷ ἄλλοι εὕρισκον αὐτὸ ὅλως περιττόν. Εἷς μάλιστα μ' εἶπεν, ἀναστενάζων, «Ἂς μᾶς λείπῃ καλλίτερα ἡ ἀνάγνωσις, διὰ νὰ μὴ μανθάνομεν τί γίνεται εἰς τὸν κόσμον.» Οὐδεὶς ὅμως ἐξέφραζε τὸ ἐλάχιστον παράπονον κατὰ τοῦ Σωφρονιστηρίου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ βίου τῶν καταδίκων. Καθὰ μοὶ εἶπον οὗτοι, δὲν θλίβει αὐτοὺς, οὐδὲ τοὺς στενοχωρεῖ τόσον, τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ποινῆς, ἣν ὀφείλουν ν' ἀποτίσουν, ὅσον ἡ στέρησις τῶν o dine (δηλ. ἀριστείων καὶ παρασήμων τῶν) τῶν *γραταγανίων* καὶ τῶν *ἀσημένιων*

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 377)

«Φιλτατέ μοι καὶ ἔντιμε κόμη Σανοῦτε,

Σὰς παρακαλῶ νὰ παρουσιασθῆτε σήμερον εἰς τὸ παλάτιον τοῦ ἅγ. Μάρκου περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτός. Ἡ Α. Ε. ὁ Δόγης ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἀνακοινώσῃ τι,

Μαρῖνος Δορζένης

Γραμματεὺς τῆς Α. Ε.»

— Τί θέλουσιν ἀπὸ ἐμέ; εἶπεν ὁ Σανοῦτος, ἀφοῦ ἀνέγνω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην. Δὲν εἶμαι διὰ τίποτε.

Καὶ ἐξηπλώθη στενάζων ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου. Περιεστράφη ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν, ἐχασμήθη ἐπὶ πολὺ καὶ τέλος ἐγερθεὶς ἐκρότησε τὰς χεῖρας.

Θεράπων τις εἰσῆλθε.

— Δὲν ἦλθεν ὁ ἰατρός μου, Λαυρέντιε; εἶπεν ὁ Μάρκος.

— Ἀπὸ πολλοῦ περιμένει εἰς τὸν προθάλαμον, αὐθέντα.

— Εἰπέ τῳ νὰ εἰσέλθῃ.

— Εἶναι καὶ μία κυρία σκεπασμένη μὲ πέπλον ἥτις ζητεῖ ἀκρόασιν παρὰ τῆς Υ. Ε.

— Τότε ἂς εἰσέλθῃ πρώτη ἡ κυρία.

— Εἶναι καὶ νέος τις ναυτικός, ὅστις ἔχει ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Υ. Ε. ἀλλὰ θέλει νὰ τὴν δώσῃ μὲ τὰς χεῖράς του.

— Ἂς εἰσέλθῃ πρώτη ἡ κυρία καὶ ἂς περιμένῃ οὗτος καὶ ὁ ἰατρός.

— Ὁρισμός σας, ἐξοχώτατε.

Καὶ ὁ θεράπων ἐξῆλθε.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς εἰσήρχετο ἡ κεκαλυμμένη τὴν μορφὴν κυρία. Ἦτο ὑψηλὴ, ἰσχνή, ξανθὴ καὶ μελανείμων. Ἄμα εἰσελθοῦσα ἀνύψωσε τὸν πέπλον της.

— Σὺ εἶσαι λοιπόν, Ὀλυμπία; εἶπεν ὁ Σανοῦτος, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμβαίνῃς σκεπασμένη εἰς τὴν οἰκίαν μου;

— Οἱ ὑπηρέται εἶναι περίεργοι, κύριε κόμη, καὶ τοῦτο δὲν μοὶ ἀρέσκει.

— Καὶ τί νέα μοὶ φέρεις;

— Ἔλαβον σήμερον ἐπιστολὴν παρὰ τῆς ἀδελφῆς μου.

Καὶ ἐνεχείρισε φάκελλόν τινα εἰς τὸν Σανοῦτον. Τὸν ἀνέπτυξεν οὗτος καὶ ἀνέγνω.

«Φιλτάτη μοι ἀδελφή,

.... Εἴπατε εἰς τὸν κόμητα ὅτι εἰς ὅσας νήσους μετέβην μετὰ τοῦ συζύγου, ὃν εὑρεστήθη νὰ μοὶ χαρίσῃ, ἐπεσκέφθην

πιστολιῶν των. Μεγίστην, ἀπερίγραπτον λύπην καὶ καταισχύνην τοῖς προξενεῖ ἡ στέρησις αὐτῶν. Οὐδέποτε θ' ἀκούσῃ τις Μαυροβούνιον κατάδικον νὰ εἴπῃ, «πότε θ' ἀνακτήσω τὴν ἐλευθερίαν μου;» Θὰ τὸν ἀκούσῃ ὅμως δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ψάλλοντα τὸ ᾆσμα τῶν φυλακισμένων,

Ἄχ! πότε, πότε θὰ ζωσθῶ
Καὶ πάλε τ' ἄρματά μου, κτλ.

Ἐν ὥρᾳ πολέμου οἱ φυλακισμένοι ἐξέρχονται τοῦ Σωφρονιστηρίου, ὅπως καὶ οὗτοι πολεμήσωσι κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Οἱ ἐπιζῶντες ἐξ αὐτῶν ἐπανέρχονται μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου εἰς τὸ Σωφρονιστήριον πρὸς ἀπότισιν τῆς ποινῆς των, ἂν ὁ ἡγεμὼν ἐλαττοῖ, ἂν οὗτοι ἠγωνίσθησαν ἀνδρείως. Σπανίως ὁ ἡγεμὼν ἐλαττοῖ ποινὴν καταδίκου· ὁσάκις ὅμως τὸ πρᾶξῃ τοῦτο, γίνεται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου τοῦ πάτρωνος τοῦ Μαυροβουνίου. Ἡ θανατικὴ ποινὴ κατηργήθη ἀπὸ 6 ἤδη ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ἐν Μαυροβουνίῳ, μεταβληθεῖσα εἰς ἰσόβια δεσμά. Δὲν ἔκρινε δίκαιον νὰ στερῆται ὁ ἄνθρωπος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἕνεκα ἐγκλήματος δυναμένου ἄλλως νὰ τιμωρῆται διὰ τῆς εἰς ἰσόβια δεσμὰ ποινῆς ἣν θεωρεῖ βαρυτέραν καὶ παραδειγματικωτέραν.

Ὁσάκις ὁ ἡγεμὼν διέρχεται πρὸ τοῦ Σωφρονιστηρίου, οἱ κατάδικοι παρατάσσονται *εἰς γραμμήν*, χαιρετῶσιν ἀποκαλυπτόμενοι ἐδαφαίως τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῖς *Γοσποδάρ*, καὶ ζητωκραυγάζουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐνίοτε πλησιάζει αὐτοὺς, τοῖς ὁμιλεῖ μειλιχίως καὶ τοὺς νουθετεῖ. Αὐτὴ δ' εἶναι ἡ ὑπερτάτη εὐδαιμονία τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων ἀνθρώπων. Ἀρίνων αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν διατάσσει τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν ὑπασπιστήν του, νὰ τοῖς δώσῃ χρηματικόν τι ποσόν. ὅπερ, εἰσερχόμενοι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Σωφρονιστηρίου, διανέμονται μέχρις ὀβολοῦ.

Διέρχονται δὲ τὸν βίον οἱ *αὐτοφρούρητοι* ἐν ἀδελφικῇ ὄντως ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς διασκεδάζουσι *γεφενηδόν*, διανεμόμενοι τὴν τροφήν, τὸν οἶνον καὶ τὸν καπνόν των, εὐθυμοῦντες, ᾄδοντες, ἐν συνοδείᾳ τῆς περιλημμένης των *Γκουζλας* καὶ χορεύοντες πρὸ τῆς πλατείας τοῦ Σωφρονιστηρίου, χωρὶς ποσῶς ν' ἀπομακρύνωνται αὐτῆς.

Οὔτε δυστρόπου εἰσαγγελέως ἄδεια, οὐδ' ἡ παρουσία ἀποτόμου δεσμοφύλακος ἀπαιτεῖται, ὅπως οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι καὶ οἱ ξένοι ἐπισκεφθῶσι δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ ἐφ' ὅσην ὥραν βούλονται τοὺς φυλακισμένους ἐντὸς ἢ πρὸ τοῦ Σωφρονιστηρίου, κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ἡμέρας. Μόνον καθ' ἣν στιγμὴν μεταβαίνουσιν ἐν σώματι εἰς τὴν ἐργασίαν των, οὐδεὶς δύναται νὰ τοὺς πλησιάσῃ. Ἐν τῷ τόπῳ ὅμως τῆς ἐργασίας οἱ *αὐτοφρούρητοι* κατάδικοι δύνανται νὰ συνδιαλεχθῶσι, μεθ' οἱουδήποτε βούλονται.

Περὶ τῶν ἐν τῇ *φυλακῇ τοῦ ὡραίου φύλου* κρατουμένων 12 καταδίκων γυναικῶν δὲν ἔχω πολλὰ νὰ σημειώσω, διότι αὗται *δὰ εἶναι ἐποῦ εἶναι αὐτοφρούρητοι* καὶ ζῶσιν ὅλως ἀμερίμνως. Τρεφόμεναι καὶ ἐνδυόμεναι δαπάναις τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐργάζονται δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ σπανίως ἀσχολοῦνται εἰς δημόσια ἔργα. Εἰσὶν ὅμως ὑποχρεωμέναι νὰ πλύνωσι, διορθόνωσι καὶ ῥάπτωσι τὰ ἐνδύματα τῶν καταδίκων ἀνδρῶν. Ζῶσι καὶ αὗται ἐν ἁρμονίᾳ, ᾄδουσαι, χορεύουσαι καὶ ἐν πάσῃ ἀδιαφορίᾳ κάθηνται ἐργαζόμεναι, ἢ συνδιαλεγόμεναι ἐξεπλωμέναι πρὸ τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν κελλίων των θυρῶν. Εὐθὺς ὡς ἐπλησίασα αὐτὰς ἠγέρθησαν μ' ἐχαιρέτισαν καὶ κατὰ τὸ ἔθιμόν των ἠθέλησαν ν' ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρά μου, ὅπερ ἀπεποιήθην. Καὶ αἱ δώδεκα αὗται πάντα τὰ γυναικεῖα μοναστήρια. Ἀλλ' οὐδαμοῦ κατώρθωσα νὰ λάβω πληροφορίας περὶ τοῦ ἀτόμου, ὑπὲρ οὗ ὁ κόμης φαίνεται τοσοῦτον ἐνδιαφερόμενος. Δὲν ἀπελπίσθην καὶ θέλω ἐξακολουθήσει τὰς ἐρεύνας μου. Ἂν δὲ ἀνακαλύψω τι, θέλω τὸν πληροφορήσει ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἀλλ' εἶναι ἄξιον καὶ πρέπον, ὅταν εἶναί τις κόμης Σανοῦτος, νὰ ἀναζητῇ τοσοῦτον ἐπιμόνως καὶ πεισματωδῶς μίαν καλογραῖαν;

Ἡ ἀδελφή σου **Κατικλέα.**»

— Σὲ εὐχαριστῶ, Ὀλυμπία, εἶπεν ὁ κόμης συμπτύξας τὴν ἐπιστολήν. Γράψε πρὸς τὴν ἀδελφήν σου τὰς τρυφερὰς εὐγνωμοσύνας μου.

— Ἡ καλωσύνη σας, κύριε κόμη.

— Εἴσελθε εἰς τὸν κοιτῶνά μου νὰ ἀναπαυθῇς, καὶ μετὰ τὰς ἀκροάσεις μου θὰ ἔλθω νὰ σ' ἐπισκεφθῶ, ἂν μοὶ τὸ ἐπιτρέπῃς.

Ἡ Ὀλυμπία ἠνέῳξε κρυφίαν τινὰ θύραν, ἣν ἐφαίνετο καλῶς γνωρίζουσα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα.

Ὁ δὲ κόμης ἐκάλεσε τὸν θεράποντα καὶ τὸν διέταξε νὰ εἰσαγάγῃ τὸν νέον τὸν κομίζοντα ἐπιστολήν.

Εἰσῆλθε τότε νέος φορῶν νυκτικὸν πῖλον καὶ ἐνδύματα, ἡλιοκαής καὶ θρασὺς τὴν ὄψιν.

— Κάπου σὲ εἶδα, τῷ εἶπεν ὁ κόμης. Τίς εἶσαι!

— Εἶμαι ὁ Καρτάτσης, εἶπεν ὁ νέος, καὶ πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν ὑπηρέτησα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κυρίου κόμητος, ἔλαβον μάλιστα ἀφορμὴν νὰ εὐχαριστηθῶ μαζύ του.

— Εἰς ποίαν περίστασιν;

— Ὅταν, ἀφοῦ τὴν ἐγλυτώσαμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Γενουαίων, ὁ κύριος κόμης μᾶς ἐγκατέλιπεν εἰς τὴν νῆσον Νάξον, ἐμὲ καὶ τοὺς συντρόφους μου.

— Καὶ τί μοὶ τὸ λέγεις αὐτό, κτῆνος; Δὲν σοὶ ἤρκει ὅτι ἐγλύτωσες ἀπὸ τοὺς πειρατάς; Μοὶ ὀφείλεις τὰ λύτρα, τὰ ὁποῖα ποτὲ δὲν θὰ κατώρθωνες νὰ πληρώσῃς.

— Δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ παροργίσω τὸν κύριον κόμητα.

— Τότε λοιπὸν εἶσαι πολὺ ἀνόητος.

— Ζητῶ συγγνώμην.

— Εἶσαι φλύαρος. Δός μοι τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν μοὶ φέρεις, καὶ φύγε ἀπ' ἐδῶ.

— Δὲν ἔχω ἐπιστολὴν διὰ τὸν κύριον κόμητα.

— Τί λοιπὸν εἶπες εἰς τὸν ὑπηρέτην μου;

— Εἶπα ἐν ψεῦδος εἰς τὸν ὑπηρέτην σας, διότι ἄνευ τούτου δὲν θὰ μὲ εἰσῆγεν ἐδῶ, οὐδὲ σεῖς θὰ τῷ τὸ ἐπετρέπετε ἴσως.

— Λοιπὸν ἠπάτησες ἐμέ, αὐθάδη;

— Δὲν σᾶς ἠπάτησα· ὑποθέσατε ὅτι εἶμαι ἐγὼ αὐτὸς ἐπιστολή. Ἠδυνάμην ἐπὶ τέλους νὰ πλάσω μίαν ἐπιστολὴν καὶ εὐκόλως θὰ ἐδανειζόμην δύο ἢ τρία ἄσπρα νὰ πληρώσω ἕνα γραφέα διὰ νὰ μοῦ τὴν συντάξῃ. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμα, διότι ἤθελα νὰ σᾶς εἴπω τὴν ἀλήθειαν. Δὲν ἔχω ἐπιστολήν, ἀλλ' ἔχω σπουδαίας πληροφορίας νὰ σᾶς δώσω.

— Ποίας πληροφορίας;

— Ὁ κύριος κόμης θὰ μοὶ πληρώσῃ τὸν ναῦλόν μου καὶ τὴν τροφήν μου ἀπὸ Νάξον μέχρι Βενετίας, τὰ χασομέριά μου καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐξ ἐτῶν. Καὶ θὰ τῷ δώσω τὰς πληροφορίας ταύτας.

— Προτιμᾷς τὸ κάτεργον ἢ τὴν ἀγχόνην; εἶπεν ὁ κόμης ῥίψας βλοσυρὸν βλέμμα πρὸς τὸν ἀπαιτητὴν τοῦτον.

— Τὸ εἴξερα πολὺ καλὰ ὅτι δύνασθε νὰ τὸ κάμητε. Ἀλλὰ δὲν εἰξεύρετε ὅμως τί θὰ εἰπῇ ἀπελπισία. Βεβαιωθῆτε ὅτι θὰ μὲ εὐεργετήσητε μὲ τὸ κάτεργον καὶ θὰ μὲ σώσητε μὲ τὴν ἀγχόνην.

— Εἶσαι ἀστεῖος πονηρός, εἶπεν ὁ Σανοῦτος. Σὲ ἐνθυμοῦμαι τώρα. Σὺ εἶχες κάμει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ ἀποστατήσουν ἐναντίον μου.

— Διότι εἶχα πάντοτε ἐν παράπονον εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, τὸ ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι μου δὲν ἐξετιμήθησαν· διὰ τοῦτο θέλω νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ πρώτην φορὰν ὁ κύριος κόμης.

— Καὶ πόσον θέλεις νὰ τὰς ἐκτιμήσω;

— Εἴκοσι φλωρία ἀρκοῦσι.

— Θὰ σοῦ δώσω τὰ εἴκοσι φλωρία· ἀλλ' ἂν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ μοὶ εἴπῃς, δὲν εἶναι ἄξιον λόγου, θὰ σὲ κρεμάσω.

— Δέχομαι, εἶπεν ὁ ναύτης.

Ὁ κόμης καθήσας παρὰ τὴν τράπεζαν ἔγραψε πρὸς τὸν ταμίαν του γραμμάτιον εἴκοσι φλωρίων διὰ τὸν κομιστήν, καὶ τὸ ἔδωκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

— Λοιπὸν τελείωνε τώρα, λέγε.

— Κύριε κόμη, ὁ Μούχρας εἶναι εἰς τὴν Βενετίαν.

Ὁ κόμης ὠχρίασε.

— Ποῖος Μούχρας;

— Ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ὁ κύριος κόμης ἥρπασε τὴν γυναῖκα πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν.

— Τίς σοὶ τὸ εἶπε;

— Τὸν εἶδα.

— Καὶ τί κάμνει ἐδῶ;

— Δὲν εἰξεύρω. Ἀλλὰ θὰ μάθω, ἂν μ' ἐπιφορτίζῃ ὁ κύριος κόμης.

— Δὲν ἐνδιαφέρομαι ποσῶς δι' αὐτό. Ἀλλ' ἂν μάθῃς τι, εἰπέ μοὶ το.

— Καλῶς.

— Καὶ εἶναι ἀπὸ πολλοῦ ἐνταῦθα;

— Ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

— Τίς εἶναι ὁ σκοπός του.

— Κάτι μοὶ λέγει ὅτι ὁ σκοπός του εἶναι διὰ τὴν αὐθεντίαν σας. Ἀλλὰ κρύπτεται ἐπιμελῶς.

— Ποῦ κατοικεῖ;

— Οὐδαμοῦ φαίνεται νὰ κατοικῇ. Ἀλλ' ἂν ἔχῃ φωλεάν τινα, θὰ τὴν ἀνακαλύψω.

αὐτοφρούρητοι φυλακισμέναι ἦσαν γυναῖκες εὔρωστοι, ὑγιεῖς, ῥοδιναὶ καὶ φαιδραὶ τὴν ὄψιν, εὐειδεῖς καὶ ἦγον τὸ εἰκοστὸν μέχρι τὸ πολὺ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας των.

— Βλέπετε αὐτὴν ἐδῶ Κύριε; μοὶ εἶπεν ὁ ἐκ τῶν καταδίκων ὡς διερμηνεὺς χρησιμεύων μοι. Αὐτὴ ἐτράβηξε *ἔτσι γερὰ χάζι* μὰ πιστολιὰ ἀπάνω 'ς τὴν ἄνδρα της καὶ τὸν ἄφησε 'ς τὸν τόπο. Λέγουν 'πῶς ὁ μακαρίτης εἶχε νὰ κάμῃ μὲ μὰ ἄλλη γυναῖκα 'ς τὸ χωριό του, μὰ ἐγὼ δὲν τὸν πέρνω 'ς τὴν ψυχήν μου.

Κατόπιν μ' ἔδειξεν ὡραίαν καὶ νεαρωτάτην γυναῖκα εἰπών μοι:

— Ξέρετε γιατί εἶναι 'ς τὴ φυλακὴ αὐτὴ ἐδῶ ἡ *στρίγλα*; Γιατὶ ἔβαλε μὰ νύκτα φωτιὰ 'ς τὴν καλύβα τῆς πεθερᾶς της καὶ τὴν ἔκαψε ὁλοζώντανη. Λένε πῶς ἔφταιγε καὶ ἐκείνη, γιατὶ ἔβαζε ζιζάνια 'ς τὸ ἀνδρόγυνο. Μὰ ἐγὼ δὲν τὴν πέρνω κι' αὐτὴ 'ς τὴ ψυχή μου.

Καὶ ταῦτα τὰ ὀλίγα περὶ τῶν φυλακισμένων γυναικῶν.

Τὰ κατὰ τὴν δίκην τῶν ὑποδίκων ἔχουν ὡς ἑξῆς.

Πᾶς ὑπόδικος προσέρχεται κατὰ τὴν δικάσιμον ἡμέραν εἰς τὸ *Βελίκι σοῦδ* (ἀνώτατον δικαστήριον) μόνος καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης στρατιωτικῆς συνοδείας. Εὐθὺς δ' ὡς καταδικασθῇ εἰς φυλάκισιν, παραδίδει τὰ ἀριστεῖά του, τὸ *γαταγάνι* καὶ τὰ *ἀσημένια πιστόλια* του εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, (ἥτις τὰ φυλάττει εὐλαβῶς μέχρι τῆς ἀποφυλακίσεως τοῦ καταδίκου) καὶ πορεύεται *μόνος* εἰς τὸ Σωφρονιστήριον, ἔνθα παραδίδει αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὸν ὡς ἄνω εἶπον δεσμοφύλακα—κατάδικον, εἰς οὗ τὰς διαταγὰς τυφλοῖς ὄμμασιν πάντες οἱ κατάδικοι ὑπακούουσιν. Ἀμφιβάλλω ἂν εἰς οἱονδήποτε ἄλλο κράτος του κόσμου, δύναται ἀσφαλέστερον πᾶσα κυβέρνησις νὰ φρουρήσῃ διὰ τῶν στρατιωτικῶν ἢ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων αὐτῆς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένους. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀπεκάλεσα (καὶ πάντες οἱ ἐν Κετίνῃ συνάδελφοί μου τὸ παρεδέχθησαν) τοὺς ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κετίνης κρατουμένους «*αὐτοφρουρήτους*».

Ἀγνοῶ ἂν ἀνταπεκρίθην πληρέστατα εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς προκαλεσάσης τὴν μικρὰν ταύτην περὶ τοῦ Σωφρονιστηρίου Κετίνης δημοσίευσιν σεβαστὴ δεσποίνης. Περὶ ἑνὸς μόνον εἰμὶ βέβαιος, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς οὐδενὸς θέλει κινήσει τὸν οἶκτον ἢ τὴν φρίκην, ἀφοῦ αὐτοὶ οὗτοι οἱ *αὐτοφρούρητοι* οὐδόλως παραπονοῦνται κατὰ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεώς των.

Ἐν Ἀθήναις, Νοέμβριος 1882.

Ὁ Ἀναχωρητής.

ΑΝΩ-ΚΑΤΩ

Εἷς ἓν ἐκ τῶν παρελθόντων φύλλων τῆς *Ἐφημερίδος* ὁ κ. Δουζίνας ἀποστέλλων παρατηρήσεις τινὰς δια τὰ περὶ αὐτοῦ γραφέντα ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῶν πρακτικῶν τῆς βουλῆς, ἄρχεται ὡς ἑξῆς: *ὄντες* ἐλεύθεροι νὰ ἐκθέτετε ὅτον θέλετε *σατυρικῶς* τὰ ἐν τῇ βουλῇ γενόμενα, φρονῶ ὅμως κτλ.

Καὶ διὰ μὲν τὸ *ὄντες* ἀφίνομεν τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου νὰ ὁμιλήσωσι· διὰ δὲ τὸ *σατυρικῶς* τί νὰ εἴπωμεν; ἢ λησμονεῖ ὁ Κύριος ὅτι καὶ ἡ ἁπλουστέρα ἀναγραφὴ τῶν γενομένων ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ μάλιστα τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων, διαγέει εἰς τὸν λόγον ἄπλετον σατυρικὴν φαιδρόδρότητα;

Ἤ ἐκπλήττεται διὰ τὸ ταπεινὸν αὐτὸ ὕφος τοῦ γράφειν, καθ' ὃ φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γράφῃ τις ἐπάνου κατου ὅπως κουβεντιάζει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφίνῃ τὴ πένα του νὰ εἰκονίζῃ καὶ τὸ ἐλαφρότερον μειδίαμά του, καὶ ὅτι πρέπει μετὰ πομπῆς καὶ σοβαρότητος ἱεροκήρυκος νὰ ἀναγράφωνται ἀκόμη καὶ οἱ λόγοι τοῦ Τράκα καὶ αἱ θεωρίαι τοῦ Δουζίνα;

***

Τὸ τέλος μιᾶς κουβέντας:

— Μὰ πῶς τὴν μετεχειρίζετο λοιπὸν μὲ τοιοῦτον σκανδαλώδη τρόπον, ἀφοῦ ἦτον προστάτης τῆς Κυρίας!

— Βέβαια· καὶ σὺ ἂν ἤσουν *μπροστάτης* τὸ ἴδιο θὰ ἔχανες.

***

Ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* ἀναγινώσκω τὴν ἑξῆς ἀγγελίαν:

Ἀγγελία Περικλέους Ῥαυτοπούλου:
Ἄνθη καὶ Σκιαὶ
(ποιήσεις).

Δηλαδὴ θέλει νὰ μᾶς 'πῇ ὅτι τὰ ἄνθη του θὰ ἦνε τόσω μεγάλα, ἴσως εἰς μέγεθος κολοκυθιᾶς, ὥστε νὰ ἐξαπλώνωσι καὶ σκιάς. Τοῦτο ἠδυνάμεθα νὰ τὸ ὑποθέτωμεν μόνον πρὶν τὰ ἴδωμεν, ἂν δὲν μᾶς ἔπειθε καθ' ὁλοκληρίαν περὶ τῆς κολοκυθένιας φύσεως τῶν ἀνθέων του, παραθέτων ἐν τῇ ἀγγελίᾳ του προκαταβολικῶς ὀλίγα μπουμπουκάκια, οἷον:

Συχνὰ ἀπὸ μέσα ἀπ' τὴν καρδιά μου
Σὰν ρίχνουνε ἀχνόσκοτη σκιά,
Τὰ ἄγρια, χαραῖς κι' αἰσθήματά μου —
Μικρὰ ποιήματά μου,
Ν' ἁπλώνονται τὰ βλέπω ταπεινά.
. . . .
Μὲ τῆς καρδιᾶς τὸ μύρο ποτισμένα
Ἐλπίζω ἐρωμένα
Ἐμὲ νὰ ζωγραφίζουνε πιστά.

Ὀνουλουλοῦ.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

ROLLINAT—POITRINAS

Σήμερον μετὰ τὴν ἀνιαρὰν ἀνάγνωσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων εὑέθυσα ἀπὸ ζωήν, ἀπὸ τρέλλαν, ἀπὸ παραλογισμὸν ἀναγινώσκων τὰς Γαλλικάς.

Εἴμεθα ἔμβρυα καὶ μόλις ἡ ἀσυνείδητος ὀργανικὴ δύναμις κινεῖ τοῦ σώματός μας τὰ μέλη· καὶ ἐκεῖνοι ὥριμοι ἤδη ἐν τῇ ζωῇ τοῦ κόσμου *βιοῦσιν*. Ἐκεῖνοι ἔχουσιν ὑπουργοὺς οἱ ὁποῖοι διὰ ὀρεκτικὸν ἁρπάζουσιν ἓν μέρος τῆς Ἀφρικῆς καὶ 500 ἑκατομμύρια ἀπὸ τὰ *παπάκια* τοῦ χρηματιστηρίου διὰ τὰ μικρὰ ἔξοδα· καὶ ἡμεῖς Τρικούπην κινδυνεύοντα νὰ πάθῃ δυσπεψίαν ἀπὸ ὀλίγον βοῦρκον Κωπαΐδος καὶ Καλλιγᾶν ριχνόμενον εἰς *ρεμούλαν* δεκαρῶν· ἡμεῖς Κώσταν ῥήτορα καὶ ἐκεῖνοι Λουΐζαν Μιχάλαιναν· ἐκεῖνοι Sholl καὶ ἡμεῖς Καμπούρογλουν, ἐκεῖνοι Ἐρρῖκον Ε'. καὶ ἡμεῖς πρίγγηπα Σοῦτσον· ἡμεῖς γαστούκια, ἐκεῖνοι βετριόλι· ἡμεῖς χωροφύλακας, ἐκεῖνοι.., ἤ! ὄχι· αὐτὴ εἶναι μία ἐξαίρεσις· χωροφύλακας ζωηρούς, σφριγῶντας ὡς τοὺς ἰδικούς μας, δὲν ἔχουσιν ἐκεῖνοι.

Ἀλλ' ἀντὶ Σουρῆ, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἠπίου Σουρῆ, αὐτοὶ ἔχουν Ῥολλινᾶ· ἀντὶ Δεκάστρου, Ποατρινᾶ.

***

— Ὕπαγε καὶ φρόντισε, εἶπεν ὁ κόμης, συνοδεύσας τὰς λέξεις διὰ κινήματος τῆς χειρός.

Ὁ ναύτης προσεκύνησε βαθέως καὶ ἐξῆλθε θλίβων εἰς τὸν κόλπον του τὸ πιττάκιον τῶν εἴκοσι φλωρίων.

— Λαυρέντιε, εἶπεν ὁ Σανοῦτος, μὴ εἰσάγῃς ἀκόμη τὸν ἰατρόν. Φέρε μοι ἐνταῦθα τὸν φίλον μου Αὔγουστον νὰ τὸν ἴδω, διὰ νὰ διασκεδάσω ὀλίγον.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἠνέωξε τὴν κρυπτὴν θύραν καὶ εἰσῆλθε διά τινας στιγμὰς παρὰ τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἥτις ἐκάθητο νωχελῶς ἐπί τινος ἕδρας παρὰ τὴν κλίνην του.

Τῇ ἀπέτεινε φιλικὰ μειδιάματα, τῇ ἐδώρησε θωπείας τινὰς καὶ τῇ εἶπε:

— Μήπως στενοχωρεῖσαι μόνη σου; θὰ σοὶ φέρω εὐθὺς τὸν φίλον μου Αὔγουστον σύντροφον, διὰ νὰ σὲ διασκεδάσῃ.

Καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, ὅπου εὗρε τὸν φίλον του Αὔγουστον.

Ἦτο δὲ οὗτος ὑπερμεγέθης κύων μέλας καὶ οὐλόθριξ καὶ ἐκβάλλων κοκκίνας ἀστραπὰς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἅμα ὡς εἶδε τὸν κόμητα, ἔγρυξεν ὑποκώφως, ἔδειξε τοὺς ὀδόντας καὶ ἤρχισε νὰ σείῃ τὴν οὐράν.

Ὁ κόμης τὸν ἐθώπευσε, τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ὠτὸς καὶ τὸν ἔφερε πρὸς τὴν Ὀλυμπίαν.

— Διασκεδάσατε ἐδῶ καὶ οἱ δύο, εἶπε.

Καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος.

— Λαυρέντιε, ἔκραξε πρὸς τὸν θεράποντα, ἔμβασε τώρα τὸν ἰατρόν.

Καὶ εὐθὺς εἰσῆλθεν ἀνὴρ κυρτός, μεσῆλιξ, χαιρετίζων ὑποκλινῶς κατὰ πᾶσαν στιγμήν. Ὁ κόμης τῷ ἔκαμε νεῦμα νὰ καθίσῃ.

— Πῶς ἔχετε, κύριε κόμη; εἶπεν ὁ ἰατρός· ἐπήρατε τὰ φάρμακα, τὰ ὁποῖα σᾶς προέγραψα;

— Δὲν ἐπῆρα τίποτε, εἶπεν ὁ Σανοῦτος.

— Παραμελεῖτε τὴν ὑγείαν σας. Ἐν τούτοις ἡ νευρικὴ κατάστασις, ἐν ᾗ διατελεῖτε, δύναται νὰ ἔχῃ κακὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ κόμης δὲν ἀπήντησεν. Ἐπεκράτησεν ἐπί τινα χρόνον σιγή, καθ' ἣν ὁ ἰατρὸς ἐσκέπτετο ὅτι δὲν ἐνόει διατί ἦλθε καὶ ὅτι καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ περιμένῃ εἰσέτι ἐν τῷ προθαλάμῳ μᾶλλον, καὶ μετὰ τὸν Αὔγουστον.

— Δὲν μοὶ λέγεις, ἰατρέ, εἶπε λύσας τὴν σιωπὴν ὁ κόμης· ποίαν δίαιταν νομίζεις ὅτι ἁρμόζει νὰ ἀκολουθῶ σύμφωνον πρὸς τὴν κρᾶσίν μου;

— Τὸ περὶ διαίτης κεφάλαιον, εἶπεν ὁ ἰατρὸς ἀναλαβὼν στομφῶδες ἦθος, παραδέχεται μὲν ὁ Γαληνὸς καὶ Ἱπποκράτης, ἀλλ' ἡ νέα ἰατρικὴ ἔχει ὅλως διάφορον γνώμην. Αὕτη προτιμᾷ τὰ καταπότια, τὰ κλύσματα καὶ τὰ καθαρτικὰ ἐν γένει. Διότι ἂν ἦτό τι ἡ δίαιτα, ὅλως περιττὴ θὰ ἦτο ἡ ἰατρική.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ Σουρῆς ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν, μὲ σύντροφον τὴν Μοῦσάν του, ψάλλει, ψάλλει, ψάλλει· καὶ γελᾷ ὅταν γελᾷ τῆς πατρίδος του ἡ καρδιά, δακρύζει ὅταν αὐτὴ πικραίνεται, καὶ λησμονεῖ τὰς δύο εὐτυχίας τοῦ κόσμου τούτου, τὸν ἔρωτα καὶ τὸ ρετσινάτο, ὅταν τοὺς στίχους του πυρακτοῖ τῆς ἐλευθερίας ἡ πνοή. Καὶ τοὺς στίχους του ὅλους, ὅλους τοὺς γνωρίζομεν καὶ ὑπὸ τὰ παράθυρα ἐρωμένης, καὶ περὶ τὰ χείλη πεπληρωμένου ποτηρίου, τοὺς βλέπομεν ἑκάστοτε πετῶντας ὡς ἐρωτιδεῖς ἢ συμπλεκομένους εἰς ἀειθαλῆ στεφάνην. Καὶ τώρα ποῦ τοὺς γνωρίζομεν τοὺς στίχους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι μᾶς συγκινοῦσι, μᾶς κάμνουν ν' ἀγαπῶμεν, μᾶς ἐνθουσιάζουν, μᾶς μεθύσκουν, πόσοι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὸ βιβλίον τοῦ Σουρῆ, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον θὰ τοὺς περιλάβῃ ὅλους;

Ἀλλ' ἐκεῖ, νὰ ὁ Ρολλινᾶ· ποῖος εἶναι; χθὲς οὐδεὶς θ' ἀπήντα εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτήν· σήμερον ὅλοι οἱ Παρίσιοι περὶ αὐτοῦ μόνον ἀσχολοῦνται. Εἶναι ποιητής· ποῖος τὸ λέγει; Μία ἠθοποιός· ἡ Σάρα Βερνάρ· μὰ οἱ στίχοι του ποῦ εἶναι; τίς τοὺς γνωρίζει; Κανείς· δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἀκόμη· δὲν ἐτυπώθη μέχρι τοῦδε οὐδ' εἷς ἐξ αὐτῶν· καὶ λοιπόν; Αἴ! ὁ Ρολλινᾶ εἶναι ὁ πρῶτος ποιητὴς τῆς ἡμέρας tout de même· τὸ ὄνομά του πληροῖ τὸ παρόν, ἐκεῖ· τὸ μέλλον ἀναμένει τοὺς στίχους του. Εἶναί τι γνωστὸν ἐξ αὐτῶν· ὁ τίτλος τῆς συλλογῆς· **Νευρώσεις**· τίτλος φυσιολογικός, παθολογικός· ἔκφρασις ὑπερθετικὴ τοῦ σημείου εἰς ὃ ἀφίκετο ἡ φιλολογικὴ ἐξέλιξις· *Νευρώσεις*: αὔριον θὰ ἔχωμεν *Ὑστερισμούς, Συγκοπάς, Ἀποπληξίας*: ἡ ποίησις ἀπολιποῦσα τὰ ὑπέρτερα στρώματα τοῦ ἠθικοῦ κόσμου κατέρχεται ἐν τῷ ὀργανισμῷ, εἰς τὸ αἷμα, εἰς τὰ νεῦρα, εἰς τὰ ἔντερα, εἰς τὰς κύστεις· δὲν θὰ πᾶς νὰ τὴν εὕρῃς ἐσύ, ἐκεῖ, Σουρῆ μου.

***

Καὶ παρὰ τὸν Ρολλινᾶ ὁ Ποατρινᾶ. Φαντασθῆτε τὸν ρωμαντικὸν Δὲ-Κάστρο ἀλλοιούμενον καὶ μεταβαλλόμενον εἰς τὴν ὑπερθετικωτέραν ἔκφρασιν τοῦ φυσιολογισμοῦ· φαντασθῆτε τὴν πραγματικότητά του τὴν Δεκάστρειον ἐλαυνομένην μέχρις ἐξοντώσεως, μέχρι τῆς ἀνυπαρξίας· νὰ ὁ Ποατρινᾶ· τὸν γνωρίζουν ὅλοι σήμερον εἰς Παρισίους· οὐδεὶς τὸν εἶδεν· εἶναι ἀόρατος· τὰ ἔργα καὶ τούτου εἶναι μέλλοντα· θὰ δημοσιευθῶσιν· ὁ τίτλος των Chloroses, **Χλωρώσεις!**

Ἐννοεῖται ὅτι οὗτος εἶναι ἡ γελοιογραφία τοῦ Ρολλινᾶ, ἀλλ' *ὑπάρχει* ἐν τῷ κόσμῳ τῆς τέχνης ἐν ᾗ ἐγεννήθη. Νὰ ἡ ζωή, νὰ ἡ κίνησις, ὁ πυρετός, ἡ τρέλλα, ἡ μανία, ὁ βίος ὁ σημερινός. Μέχρις οὗ φθάσωμεν ἐπὶ τὸ σημεῖον αὐτό, ἡ Τράπεζα ἔχει καιρὸν ν' ἀγοράσῃ τρεῖς φορὰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὁ Τρικούπης νὰ γείνῃ μεγαλοφυής, ὁ Καλλιγᾶς σοβαρός, ὁ Κώστας Γαμβέττας, οἱ χωροφύλακες νὰ ἀνασκολοπίσουν ἀλλήλους, ὁ Σουρῆς νὰ τρελλαθῇ καὶ ὁ Δεκάστρος νὰ λησμονήσῃ τὴν Μάρτυρά του Αἰκατερίνην.

Οὖτις.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπερνούσαμε προχθὲς ἀπὸ τὸ Τελωνεῖον καὶ τυχαίως εἰσήλθομεν εἰς τὴν παρακειμένην αὐλὴν τῆς λεγομένης Σχολῆς τῶν Ναυκλάστρων. Βλέπομεν τὸ ἥμισυ αὐτῆς κατεχόμενον ἀπὸ σάκκους, οὓς ἐξελάβομεν ὡς περιέχοντας τορπιλλοῦλικόν. Πλησιάζομεν ἕνα ἐξ αὐτῶν, εἰς ὃν διηνοίγετο ἐν τῷ μέσῳ ὀπὴ καὶ βλέπομεν ἀνακύπτουσαν ὡραιοτάτην γαλέταν. Ἐρωτῶμεν καὶ μᾶς λέγουσιν ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ σάκκοι (πλήρεις γαλετῶν) ὑπὲρ τὰς χιλίας πεντακοσίας ὀκάδας ἦσαν προωρισμένοι διὰ τοὺς πτωχοὺς Ἀλεξανδρινοὺς πρόσφυγας, ἡ δὲ διανομή των ἀνατεθειμένη εἰς τὸν κ. Λιμενάρχην Πειραιῶς. Κατὰ τὴν ρωμαΐικην ὅμως συνήθειαν, καθ' ἣν ἡ φιλανθρωπία εἶναι εἶδός τι ἀγγαρείας κτηνώδους, ἐστάλησαν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν Ναυκλάστρων νὰ φιλοξενηθοῦν. Καὶ εἶναι τόσον καλὸς ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, καὶ δὲν τοὺς πετᾷ τοὺς σάκκους εἰς τὴν θάλασσαν νὰ φθάσουν κολυμβῶντες εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον. Εἶναι δὰ καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅλο πρόνοια! Ἡ καρδία τοῦ Κανάρη παρὰ τὸν ἀπόπατον· ἡ γαλέττα τοῦ δημοσίου σαβοῦρα διὰ τὰ ναύκλαστρα. Ψιλοδουλειαῖς! Καὶ ὅμως πόσοι ἆρά γε πρόσφυγες θὰ ἐπλάγιασαν νηστικοί, εἰς οὓς ἀνῆκεν ἡ γαλέττα αὐτή!

Ἐγράψαμεν περὶ μικρῶν τινων βελτιώσεων τὰς ὁποίας ὁ μικρός μας φίλος (pas plus haut que ça) κ. Καλλιγᾶς εἰσήγαγε εἰς τὸ Τελωνεῖον. Προσετέθη, εἴχομεν εἰπῆ, καὶ ὑπελεγκτής. Διὰ νὰ μὴ νομίσῃ ὅμως ὁ κόσμος ὅτι ἐγένετο καμμία μεγάλη εὐκολία εἰς τοὺς κυρίους ἐμπόρους, σπεύδομεν νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ κατάστασις μένει ἡ αὐτή. Οἱ Ἔμποροι *ἱδρώνουν* ἕως οὗ τελωνίσουν πρᾶγμα. Καταστήματα νέα τὰ ὁποῖα θέλουν ν' ἀνοίξουν τώρα, ὡς ἓν τῶν ἐδωδίμων, κατὰ τὴν *Ὁδὸν Σταδίου*, ἀναβάλλουν τὴν ἔναρξίν των ἕως οὗ *εὕρουν σειρὰν* νὰ τελειώσουν τὸ ἐμπόρευμά των. Ὁ ὑπελεγκτὴς εἶναι καὶ αὐτὸς μία πολυτέλεια.

Οἱ νυκτοκλέπται πρὸ πολλοῦ ἔστησαν λημέρι εἰς τὴν *Πλατεῖαν Συντάγματος*. Εἶναι ὡς βλέπετε σατυρικοὶ Νυκτοκλέπται. Θέλουν νὰ σατυρίσουν τὸ βασίλειον τοῦ κ Κοσσονάκου ἐν τῇ ἕδρᾳ του. Αἱ νυκτοκλοπαὶ ἐδῶ βλαστάνουν ὡς ἀνεμῶναι μετὰ βροχήν. Μετὰ τὸν *Ἀρχάγγελον* τὸ Καπνοπωλεῖον τῆς *Ἀγορᾶς τῆς Ἀβάνης*. Μετ' αὐτὴν ἡ *Ἐμπορικὴ Ἀποθήκη* τοῦ καλλίστου γείτονός μας κ. Εὐθυμίου, ὅστις ζήσας τόσα ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ, τρίβει τοὺς ὀφθαλμούς του μὴ θέλων νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ νέον αὐτὸ εἶδος τῆς ἑλληνικῆς ἀσφαλείας. Μετ' αὐτόν, τὴν ἰδίαν νύκτα, ἄλλο ραπτάδικο, κάτωθεν τῆς Οἰκίας Λουλούδα, γειτονικὸν καὶ αὐτό. Τρομερὰ τριγυρίζουν τὸ **Μὴ Χάνεσαι.** Φαίνεται θὰ τὸ ἔχουν καλὸν οἰωνὸν νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸ κουμουνδουρικὸν ρῆμα.

Εἷς γερουσιαστὴς τῆς Δημοκρατίας τῆς Χιλῆ ἐλθὼν ἐνταῦθα ἐξ Εὐρώπης ἐπιβαίνων αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀπώλεσε τὴν νύκτα ὅσον πρόχειρον χρυσὸν εἶχεν ἐπάνω του (περὶ τὰς 20 λίρας) ἓν ὡρολόγιον, κάτι κοσμήματα καὶ ἓν συνάλλαγμα 400 λιρῶν. Ὡς ὕποπτος ἐθεωρήθη πάλιν εἷς ξένος, Ἄγγλος ἢ Γερμανός, ὅστις κάμνει τὸν *κομισιονάριον* καὶ καθ' οὗ εἶχεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως πρό τινος, ὡς ἀφαιρέσαντος ἓν *πεντοκοσάρικον* κυρίας τινὸς ὅτε ἀπεβιβάζετο εἰς Βρινδήσιον. Μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τοῦ Γερουσιαστοῦ καταγίνεται πολὺ ὁ Μεφιστοφιλῆς ἀστυνομικὸς βοηθὸς κ. Κολοκοτρώνης, διὰ τὴν γλωσσομάθειαν καὶ τὴν διαβολοσύνην του, ὡς καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Αραγούμης. Ὁ γερουσιαστὴς εἶνε ὡραῖος ὑψιτενὴς γέρων, εἰς ὃν ἐλπίζομεν ἥ τε ἀστυνομία καὶ ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ εἰσαγγελία νὰ παρουσιάσουν τὴν Ἑλλάδα εὐπρόσωπον.

Καὶ ἄλλο λόγιον τοῦ Βασιλέως:
Αὐτὸ διὰ τὸν Δήμαρχον.

Τὸν εἶχεν ἐρωτήσει εἰς πῶς ἐφάνησαν αἱ Ἀθῆναι τῆς πριγκηπέσσης Μαίρης.

— Στρέφει, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς, τὸ βλέμμα της ἐπάνω καὶ εἶναι ἐνθουσιασμένη· βλέπει καὶ κάτω, καὶ ἀπορεῖ διὰ τὴν ἀντίθεσιν.

Κατήντησε πλέον τὸ **Μὴ Χάνεσαι** εἰδικὸν εἰς τὸ διαβιβάζειν Βασιλικὰ λόγια. Ἐλπίζει ὅμως νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον εἰς λόγια.

Καὶ ἄλλας δύο ἀγαπωμένας ὑπάρξεις ἥνωσε τὴν Κυριακὴν ἡ θρησκεία τῇ μεσολαβήσει τοῦ κ. Τιμολέοντος Φιλήμονος ὡς παρανύμφου. Ὁ φαιδρὸς Οὐγγροέλλην κ. Θεμιστοκλῆς Εὐγενειάδης καθηγητὴς τῆς γερμανικῆς ἐνεμφεύθη μετὰ τῆς χαριέσσης Ἀθηναίας Φωτεινῆς Στάμου Μαρίνη. Οἱ φίλοι καὶ αἱ φίλαι τοὺς ἀνθοβολοῦσι μ' εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

Ἀνεχώρησε διὰ τὴν θέσιν του ὁ γραμματεὺς τῆς ἐν Σοφίᾳ Παραπρεσβείας κ. Α. Σοῦτσος, ὁ καλός μας φίλος, εἰς ὃν εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῷ διπλωματικωτέρῳ σταδίῳ εἰς ὃ διὰ τῆς νέας θέσεως εἰσέρχεται.

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς Ἐμψύχωσιν τῆς Βιομηχανίας πρόκειται αὔριον νὰ ῥίξῃ χρήματα ἀπὸ τὰ παράθυρά της χίλια φράγκα περίπου. διὰ νὰ ἐκδοθῇ μία μετάφρασις ἑνὸς γελοίου βιβλίου περὶ βάμβακος! Ὅσοι θέλουν, ἂς πάνε κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα νὰ συνάξουν!

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἐν ἑλληνικῷ Σχολείῳ.

— Ποῖον μέρος λόγου εἶναι ὁ *καί*;

— Σύνδεσμος καὶ τῶν ὑποδηματοποιῶν!

Ἄκρον ἄωτον προνοίας διὰ τὸ μέλλον:

Νὰ ζητήσῃ ὁ Βασιλεὺς νὰ μοιράσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς περισσότερα Βασίλεια, διὰ νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς Σύνδεσμον τῶν βασιλέων.

Προσεχῶς θὰ σχηματίσωσι συνδέσμους:

Τὰ βρέφη κατὰ τῶν τροφῶν των.

Τὰ ἔμβρυα κατὰ τῶν κοιλιῶν των.

Αἱ μαθήτριαι τοῦ Ἀρσακείου κατὰ τῶν διδασκάλων των.

Οἱ δικηγόροι κατὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Οἱ ἀσθενεῖς κατὰ τῶν ἰατρῶν καὶ τὸ ἀντίστροφον.

Οἱ ὑπουργοὶ κατὰ τῶν βουλευτῶν καὶ ἡ πλειοψηφία κατὰ τῶν ὑπουργῶν.

Ἡ παραμάνες ἐναντίον τῶν σκαπανέων.

Οἱ σκαπανεῖς ἐναντίον τῶν παραμανῶν .... ἔφοδον.

Ἡ δούλαις ἐναντίον τῶν κυρίων των.

Οἱ κύριοι ἐναντίου τῶν δουλῶν .... ἐπίσης ἔφοδον.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἔβλεπέ τις τοὺς ἀπειραρίθμους διαρισμοὺς ἐξ ὧν πληροῦται ἡ *Ἐπίσημος Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως* καὶ ἔλεγεν:

— Οἱ μισοὶ Ἕλληνες περνοῦνε ἀπὸ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον.

Μετὰ τὴν νέαν ὀνοματοθεσίαν τοῦ *Αἰῶνος* ἀποκαλοῦντες τὴν Τετάρτην *Τετράδα* καὶ τὴν ἑμαξοστοιχίαν *συρμόν*, ἠρώτα εἰς ἀγνοῶν τὴν νέαν σημασίαν τῆς λέξεως:

— Ποῖον συρμὸν ἀκολουθεῖ μία γυνὴ πλέον εὐαρέστως;

Καὶ ἀπήντα ἄλλος:

— Συρμὸν ἀπὸ δεκαπέντε *βαγόνια* γεμάτα... ἄνδρας!

Ἄκρον ἄωτον βουλευτικῆς λογικῆς, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου:

Στάϊκος. Καταγγέλλω πλαστογραφίαν δημοσίου ἐγγράφου, δι' ἧς ἐπετεύχθη ἡ εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν ἀποδοχὴ ἀνικάνου προσώπου.

Πήλλικας. Ὅλα ἐτοῦτα εἶνε ἀπίστευτα. Ὁ πλαστογραφήσας δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ πλαστογραφίαις, ἐπειδὴ εἶνε ἀνεψιὸς φίλου μου ἰατροῦ.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ἐν ὁδῷ Σταδίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσικα

ΔΙ'ΟΛΟΥΣ ΑΠΟ ΟΛΑ

Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ ἐν τῇ **ὁδῷ Ἑρμοῦ** ἀρ **55**

ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ Κ. ΖΗΣΗ

Ἐνδύεσθε ἐκεῖ μέσα ἐσωτερικῶς — δηλαδὴ ἀπὸ **ἀσπρόρουχα** — ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Καὶ γίνεσθε Ἐγγλέζοι. — Διότι ὅλα εἶναι ἀγγλικά, στερεὰ καὶ φθηνά.

Διὰ τὰς κυρίας εἶναι ἀληθινὸς παράδεισος τὸ **Ἐμπορικὸν Κ. Ζήση.** Μὲ τὸ τίποτε ἀγοράζετε ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας σας καὶ τὰ γοῦστά σας. **3000** εἴδη κοσμημάτων, γάντια, ἀρώματα, *νεσεσὶρ*, ὀμπρέλλαις, καὶ ὅλα τὰ ψιλικά σας.

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ

(σ'τὸ κεφαλάκη σας!) δέχεται ὁ ῥοδοζαγαρένιος ἔμπορος Κ. Ζήσης παραγγελίας διὰ **σιρτιμέντα ἀσπρορούχων** μὲ τὴν μάρκαν σας, εἰς κάτι τιμὰς ποῦ θὰ κάμετε τὸν σταυρόν σας! — Ἐντὸς 40 ἡμερῶν δύνασθε καὶ νὰ τὰ φορέσετε.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ **Ἑρμοῦ,** *μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλᾶ καὶ Κοκοροπούλου.*

Ὅλα τὰ εἴδη γραφικῆς ὕλης.—**Ἐπισκεπτήρια** χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς.—**Σφραγίδες** καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μή.—Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν **Καταστίχων** τοῦ Διεθνοῦς φήμης Καταστήματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ἀνυβέρου.—Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου **σιγαροχάρτου ZOB.** Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ.